

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 33.

Z KRAKOWA DNIA 24. KWIECZNIA 1816 Roku WE SZRODE,

Z Warszawy d. 13 Kwietnia.

Postanowienie Namiestnika Królewskiego, o Delegacyi administracyney — (ciąg dalszy.)

ROZDZIAŁ DRUGI.

Prawidła co do sporow wzajemnych między skarbem, a dzierżawcami dóbr korony, narodowych i do skarbu powroconych, tudzież co do innych sporow artykułem 6tym obiętych.

Art. 19. W ostatecznem rozpoznawaniu wzajemnych sporow między skarbem z iedney, a dzierżawcami dóbr korony, narodowych, i do skarbu powroconych, z drugiej strony, Delegacya administracyyna trzymać się ściśle i nieodstępnie winna zasad i przepisow, iakie w osobnem postanowieniu pod datą dzisiejszą wydanem wskazane zostały, w przedmiocie wzajemnego obrachowania iakichkolwiek bądź pretensy, pochodzących z dzierżawnych umow i kontraktow o pomienione dobra.

Art. 20. Co do innych sporow, pochodzących z kontraktow lub umow, które między władzami administracyynemi z

iedney, a liwerantami, antreprenierami lub innymi podobnymi kontrahentami z drugiej strony, w celu zaopatrzenia publiczney potrzeby zawarte zostały, Delegacya administracyyna trzymać się ściśle powinna zasad i warunkow rzezonemi kontraktami obiętych, a gdzieby te niebyły iasno wskazane, zastąpi one zwykłemi administracyynemi prawidłami, iakich się Ministeria w roztrzyganiu podobnych sporow, stale dotąd trzymały.

T Y T U Ł III.

Postępowanie w ostatecznem roztrzyganiu interessow, pod wyrok Delegacyi administracyyney oddanych.

ROZDZIAŁ PIERWSZY.

Co do interessow allewiacyynych, tak zaległych iako i bieżących.

Art. 21. Sekretaryat główny Rady Stanu, i Deputacya zastępująca dawniey Kommissyą podań i instrukcy, odesła bezwzględnie do Delegacyi administracyyney wszelkie akta zaległych i interessow allewiacyynych, których wokanda natychmiast ułożoną będzie, stosownie do rozporządzenia poniżej w artykule 38mym

wyrażonego.

Art. 22. Sprawy, w których Ministerium przychodów i skarbu, zgodnie z wyrokiem Rady prefekturalney, przyznano udzieloną allewiacyą, niepodpadaią już pod dalsze rozpoznawanie Delegacyi administracyjney, i należy do Kommissyi rządowej przychodów i skarbu przeprowadzić one do skutku.

Art. 23. W sprawach allewiacyjnych, w których Deputacya (zastępująca Kommissyą) podań i instrukcyi, zgodziła się w zdaniu swoim z wyrokiem Rady prefekturalney, Delegacyą administracyjną zrobić tylko powinna baczłą superrewizyą aktom dla przekonania się, czyli w tym wyroku niezaszło zgwałcenie, którekolwiek z zasad, lub prawideł postanowieniem niniejszem wskazanych. W przypadku zupełney zgodności z temi zasadami i prawidłami odesła Kommissyi rządowej przychodów i skarbu akta dla wykonania decyzyi, w przeciwnym zaś razie, uchybienie sprostuje i ostateczną wyda decyzyą. — Toż samo postępowanie, zachowanem będzie w sprawach allewiacyjnych, w których zdanie byłego Komitetu centralnego, zgodnem jest z wyrokiem Rady prefekturalney.

Art. 24. Wszelkie inne zaległe sprawy allewiacyjne, roztrząsanemi być mają we wszystkich szczegółach swoich, jak co do materyi iako i co do formy, i wolno zostanie stronie rekursującej naprzeciw wyrokowi Rady prefekturalney, poprzezć swoy rekurs nowem obrońcą piśmem, które jednak w ciągu dwudziestu tylko dni, od daty rozpoczęcia Delegacyi administracyjney, podaniem być może.

Art. 25. Równie w zaległych iako i w nowo w prowadzanych sprawach allewiacyjnych, niewolno będzie stronom w Delegacyi administracyjney przytaczać nowych faktów, ani składać lub żądać nowych udowodnień, na poparcie dawniejszych w Radzie prefekturalney odbytych. Jednakże Delegacya administracyjna może odesłać rzecz, dla udokładnienia śledztw lub rewizy miejscowych, jeżeli by tych konieczną potrzebę uznała.

Art. 26. W objaśnieniu i uzupełnieniu artykułu 40go organizacyi Rady Stanu, z daty 19go Września roku 1810, którym dozwolone są trzy miesiące czasu do odwołania się od wyroków Rady prefekturalney, i w zamiarze, aby przez szczególne oznaczenia form i czasu wręczeń tychże wyroków, ułatwionem zostało rozwiązanie wynikłych dawniey, i zachodzących nadal mogących wątpliwości, podają się następujące objaśnienia (prawidła:

a) Wyrok Rady prefekturalney powinien być przez tę Radę najdalej w dniach czterdziestu, od daty wyroku, przesłany w kopii wierzytelney wraz z aktami do Ministerium przychodów i skarbu, i w tymże samym czasie w kopiach wierzytelnych wręczonym Prefektowi i stronie interessowanej. Wręczenie stronie dopełnionem być ma przez Offycyalistę sądowego lub administracyjnego, na ten koniec upoważnionego i przysięgłego. Raport do Ministerium obeymować będzie daty i świadectwa takowych wręczeń.

b) Czas trzymiesięczny rekursu zaczyna się dla strony prywatney od dnia takowego wręczenia, dla skarbu zaś od

dnia w którym wyrok z aktami nad-
szedł do Ministerium, a którego do-
wód polega na dzienniku jeneralnym
Ministerii.

e) Przy rekursach bądź skarbu bądź stro-
ny prywatney, mają być dołączone
udowodnienia, iż trzymiesięczny czas
do rekursowania dozwolony, nieu-
płynął.

ROZDZIAŁ DRUGI.

*Co do sporow między skarbem i dzierżaw-
cami, niemniej tych, które z kontra-
ktow z liwerantami i antreprenarami
zawartych, wynikają.*

Art. 27. Jeżeli dzierżawca dóbr koro-
ny, narodowych lub do skarbu powroco-
nych, bądź w dzierżawie jeszcze zostają-
cy, bądź z niej wyszły, przestaje na ob-
rachowaniu, które przez właściwe do te-
go upoważnione Władze odbytem zostało
z wzajemnych z dzierżawy pretensy, na
ow czas Kommissya rządowa przychodow
i skarbu rzecz całą z dzierżawcą ukończy,
a uwiadomienie o szczegółach takowego
obrachunku, do Delegacyi administracy-
ney prześle.

Art. 28. Jeżeli zaś dzierżawca mnie-
ma się być ukrzywdzonym przez odbyte
dzieło obrachunku, i chęć odwołania się
od niego na piśmie oświadczy, na ow czas
Władza odbywająca tę czynność, powin-
na mu bezzwłocznie w sposobie urzędow-
ym wręczyć (przez przysięgłego i na
to wyznaczonego Officyalistę) wierzitel-
ną kopią całego obrachunku i danej
względem niego we wszystkich katego-
ryach stanowczej opinii, a potem akta
wszelkie tego sporu wraz z dowodami u-
rządowych wręczeń, bez najmniejszej
zwłoki do Delegacyi administracyney,

odesłać.

Art. 29. Dzierżawcy rekursującemu,
dozwala się od daty wręczenia czas dni
dwudziestu do podania swoiey rekursow-
wey skargi, która podług zwykłej osno-
wy, powinna w sobie obejmować to
wszystko, co do wyjaśnienia rzeczy i po-
parcia rekursu służyć może. Skarga ta
złożoną będzie w kancelaryi Delegacyi, i
do niej dołączone być ma udowodnienie,
iż oznaczony czas do rekursu jeszcze me-
upłynął.

Art. 30. Jeżeli skarga nie będzie po-
daną w dozwolonym czasie dni dwudzie-
stu od wręczenia, tedy obrachunek przes-
upoważnioną do tego Władzę odbyty, i
wydane względem niego opinie, stają się
prawemocnymi względem dzierżawcy, a
na ow czas Delegacya administracyyna
odsyła na powrot wszelkie akta tego sporu
do Kommissyi rządowej przychodow i
skarbu, celem przywiedzenia rzeczy do
skutku.

Art. 31. Obrachunek może być w
iedney tylko lub więcey kategoriach re-
kursowanym, a na ow czas co do innych
kategoryy nierekursowanych, pozostanie
on iedynie do ostatecznego ułatwienia przez
Kommissyę rządową przychodow i skarbu,
w myśl artykułu 27go.

Art. 32. Co się tyczy innych sporow
pochodzących z kontraktow lub umow,
które między Władzami administracyne-
mi z iedney, a liwerantami, antrepren-
arami lub innymi podobnymi kontrahenta-
mi z drugiey strony, w celu zaopatrzenia
publiczney potrzeby zawarte zostały, wzglę-
dem tych sporow postanowiona jest iuż
w artykule 30tym zasada rozpoznawania
ich. Postępowanie zaś co do tych przed-

motow, w niższej Instancyi administracyney, pozostanie to samo, iakie dotąd było w używaniu.

ROZDZIAŁ TRZECI.

Ogólne prawidła postępowania.

Art. 33. Całe postępowanie w Delegacyi administracyney, aż do ostatecznego w każdym interessie zawyrokowania, odbywać się będzie między skarbem i stronami na piśmie. Zadne audyencye publiczne miejsca nie mają.

Art. 34. Strona z skarbem spór wiódąca, niepotrzebuie używać prawników do podawania obrończych wywodow swego interessu. Może podawać one sama, lub przez inną na ten koniec w Warszawie wybraną osobę. W każdym jednak przypadku, powinna przy pierwszym podaniu swoim, ustanowić i wymienić swego w Warszawie zastępcę, w którego mieszkaniu wszelkie zwyczajne wręczenia odbywane będą. Jeżeliby tego zaniedbała, lub pomyliła się w wyborze zastępcy, albo w wymienieniu nazwisk tego i mieszkania, tedy wszelkie ztąd szkodliwe skutki, z na los swego interessu nieodzownie stanowiąc, sama sobie przypisze.

Art. 35. Kommissye rządowe podają same bezpośrednio do administracyney Delegacyi wywody i obrony swoje.

Art. 36. Skoro interes pod ostateczną instancją Delegacyi administracyney już wprowadzonym lub odesłanym zostanie, tedy wszelkie dalsze wzajemne komunikacye i wręczenia urzędowe pism obrończych, papierow i wezwań, dział się będą w Warszawie przez woźnego przysięgłego, którego Delegacya administracyyna wybierze, i który ma być przyzwolęnie kaucyonowanym, za niez-

wodność w dopełniania tego obowiązku: (Reszta potem.)

Z Peterzburga d. 14 Marca d. k.

Wczoray, iako w rocznicę wstąpienia J. C. Mości na tron odprawiły się uroczyste modły, i śpiewano *Te Deum* po wszystkich kościołach tutejszych. — Na pamiątkę zaś wielkiego zwycięztwa, odniesionego tegoż dnia roku 1814 pod la Fere-Champenoise we Francyi przez waleczną jazdę Rossyvską a które całemu wovsku Rossyyskiemu otworzyło drogę do Paryża, odbyła się wielka parada jazdy w obecności N. Monarchy. Po obrotach i przeciągnieniu tego woyska przed N. Panem, kazał mu Monarcha oświadczyć swe ukontentowanie. — W dniu tym dowodzący korpusem Jen: jazdy Hr. Miloradowicz wydał był taki Rozkaz dzienny:

” Woiownicy! Nadszedł dzień 13 Marca, dzień straszny przez krwawą bitwę, a sławny ze zwycięztwa, któreście odnieśli. Zwycięzki wasz wodz, który dzielił z wami niebezpieczeństwa i chwałę dnia tego, staie przed wami, i pozdrawia was niewzruszone zastępy Rossyi, i bohaterow zwycięztwa pod la Fere - Champenoise. Zdrowie Monarsze, wodzowi walecznych! Zdrowie wam nieustraszeni! Wyście uatorowali drogę do Paryża, wyście imie Rossyi wstawili ,,

Rządzący Senat odebrawszy od Ministra sprawiedliwości przelożenie, iż Jego Cesarska Mość z nadeszłych doniesień powziąwszy wiadomość, że różnego stanu ludzie sprawują się często nieprzyzwoicie po kościołach, rozkazał ponowić rozkazy względem cichego i przystoynego w nich sprawowania się, pociągac do sądu i karać surowo uchybiających w tay mierze, gdyż

naruszenie obowiązków czci Bożej uważa Monarcha za jedno z największych przestępstw; — zaleca Senat władzom i sądom, aby gdy przyjdą do sądów sprawy o niezachowanie w kościołach należytej przystoyności i spokojności, sprawy takowe były sądzone i kończone iak nayspieszniey.

— Dan w Peterzburgu d. 17 Lutego.

Rządzący Senat na przełożenie Ministra sprawiedliwości, iż w liczbie proźb, podanych Senatorowi Siwersowi w czasie rewizyi Gubernii Wotyńskiej przez tamecznych obywateli znajduje się jedna, aby uskutecznianie podradow na różne dostarczenia skarbowe powierzone było Marszałkom Powiatowym. Do podania tey proźby szlachta kładzie za przyczynę, że izba skarbowa tak późno czyni obwieszczenia, iż terminu pierwey upływają, nim obywatele o potrzebie rządowej odbiorą wiadomość, a tak sami żydzi w małej liczbie ubiegających się stawiając, niekorzystne dla skarbu otrzymują kontrakta; Senat stosownie do opinii Komitetu Ministrów, uznał tę proźbę za niezgadzałącą się z przepisami o podradach, i przez Ukaz d. 17 Lutego rozkazał, aby wszystkie władze, mając potrzebę iakiego dostarczenia, wcześniej o tem wydawały obwieszczenia.

Ukazem pod d. 26 Lutego-zabronił N. Cesarz officerom Dońskim kupować włościan po Guberniach, i przedawać ich przez obywateli, dla przeniesienia ich do ziemi Dońskiej.

W Dzienniku Syn Oyczyzny P. Strołow ogłosił projekt i prenumeratę mającey się wydać przez niego Historii woyska Dońskiego, zaczynając od naydawniejszych czasow, aż do dni naszych, ozdobioney wizerunkiem Jermaka i Hrabiego

Piatowa, z wielą mappami, rysunkami, &c. z przydaniem różnych przywileiow woysku temu nadanych. Zamknie się to dzieło w dwóch częściach, a 26tu rozdziałach. Prenumerata na obie części rubli 12, z przydaniem kosztow przesłania przez pocztę.

Z Wiednia d. 17 Kwietnia.

Podług nadeszłego tu z Werony pod d. 9 b. m. do C. K. Wielkiego Marszałka, Xcia Trautmansdorff-Weinsberg, urzędowego doniesienia od C. K. Wielkiego Mistrza obrzędow i zastępcy Marszałka zmarłej Cesarzowej, Hr. Wurmbbrand, Ciało ś. p. Cesarzowej zostało d. 9 b. m. nabalsamowane, potem d. 10, 11 i 12 na widok publiczny wystawione, a d. 13 przy asystencyi Dworu do Wiednia powiezione. Stosownie do naywyższego rozporządzenia wszędzie przez prowincye towarzyszyć mu będą rządowi Radcy, przy wszystkich na drodze kościołach będzie pokropione i na każdym noclegu w kościołach na katafalku stawiane. D. 26 stanie w Wiedniu, będzie w kościele zamkowym złożone, przez dni 27 i 28 na widok publiczny wystawione, w wieczor dnia tego do grobu złożone, a dni następnych odprawiać się będzie uroczyste żałobne nabożeństwo.

N. Cesarz przybył d. 9 b. m. z rana do Wenecyi, a po południu dnia tego przybyła tamże Arcy Xiężna Marya Ludwika, Xiężna Parmy.

W nocy z d. 13 na 14 b. m. powrocili tu z swey podróży w dobrem zdrowiu Arcy Xiężęta Jan i Ludwik.

Z Paryża d. 5 Kwietnia.

Zdrowie Królewskie polepsza się; J. K. Mość zaczęna lubo z przykrością na bogi postępować; d. 3 słuchał Mszy w

pokojach, potem miał radę z Ministrami.

Xiężna Angouleme zaszczycała d. 3 obecnością swoją panorama wystawiające wysiądzenie Króla do Kale. W południe odwiedziła bibliotekę Królewską, obejrzała wszystkie 4 iey oddziały: to jest drukowanych Xiążek, rękopismow, monet i sztychów. Towarzyszył iey Minister spraw wewnętrznych, a dozorecy każdego wydziału objaśniali iey co było ciekawego do widzenia.

Xżna Orleanu urodziła d. 28 Marca o godzinie 5 w wieczor w Twickenham przy Londynie (w byłem mieszkaniu Poety Pope) w obecności Xcia Burbon i psta Francuzkiego szeregłiwie corkę. Xże Orleanu w krotce tu jest oczekiwany i mieszkać będzie przy Palais-royal:

Wyznaczonemi teraz zostali kommissarzami do oznaczenia nowych granic Francuzkich z ościeniami Mocarstwami z strony północney i wschodney, J.J. Poitevin Maureilham i Hr. Guilleminot, którzy mieć przydanych sobie będą, jeografow, inżynierow, &c. Do granic od Hiszpanii ieszcze nie są kommissarze wyznaczeni.

Pomiędzy sprawami, któremi od kilku miesięcy sądy są zatrudnione, następuie teraz szczególniey ważna sprawa. Pani Paterson, córka bogatego Bankiera w Nowymjorku, pierwsza żona Hieronima Bonapartego, z którą się rozwiodł, rości dla siebie i swoich dzieci prawo do znacznego iego majątku, który we Francyi posiadał.

Wyrok Pułkownika Boyer iest na wszystkich rogach ulic drukowany poprzybijany. Jenerał Travot powieziony został do zamku Ham, a sprawa Jenerała

Drouot, do której wszystkie iuz papiery zebrano, rozpocznie się w krotce. Jen. Laborde, który Xcia Angouleme, stosownie do zawartej z nim umowy nad Dromą do Cette zaprowadził, ma także być sądzony. Przeciw Jen. Decaen układają punkta oskarżenia. O Massenie ucichło znowu. Jen. Mouton-Duvernet trudni się w więzieniu swoim w Lyonie pisaniem swojej obrony. — P. Gaudin (Xże Gaety) i Hr. Mollie (oba ministrowie skarbowi pod Bonapartem) oskarżonemi przez izbę Deputowanych i pod sąd pociągnionemi zostali o ztwonienie 5 mill. fr.

Wojskowy sąd w Nicei skazał d. 25 Marca dwoch żołnierzy z koszar S. Duchsa na wygnanie, którzy przekonanemi zostali, iż chcieli bunt wzniecić i krzyczeli: Niech żyje Cesarz! Kapitan Madier, który do tej sprawy należał, został pod dozór oddany.

Pisma tuteysze ogłaszają list Xcia Wellingtona do Króla i rozmowę tego Xcia z Hr. Polignac być zmyślonemi.

Rząd puścić miał w dzierżawę opłatę od kanału Ourcq na 30 lat towarzystwu, które oprócz płacenia kwoty dzierżawney, obowięzało się kosztem swoim ukończyć roboty około bazynow.

Ces. Austryacki poseł, Baron Vincent, doniósł w tych dniach naszemu Dworowi, iż Arcy Xżna Marya Ludwika w wszystkich dyplomatycznych czynnościach używać będzie w tytule Xiężny Parmeńskiej, &c. tytułu Nayaśnieyszey.

Gwardya Królewska w Paryżu wynosi do 25,000 ludzi.

Potwierdza się wiadomość, iż wojsko Francuzkie dopiero w roku przyszłym uzupełnione zostanie. Pułki jazdy stojące

w Lille i Arras nie mają iak po 200 do 300 ludzi i żadnych nie przyjmują rekrutow. Koni mają tyle ile ludzi, które pochodzą z wojska z za Loary. Służbę w twierdzeniach Francuzkich, w których przymierzone wojska nie stoją, odbywają gwardye narodowe z największą gorliwością.

Mowią, iż biega tu potajemnie piśmanko P. Fouché, w którym znajdują się przymowki Królowi. Pamiętnik, który pisze, jeszcze nie jest ukończony i ciężko żeby otrzymał pozwolenie w prowadzeniu go do Francyi.

List z Paryża pod d. 3 Kwietnia zawiera co następuje:

„Czyli u nas panuje niespokojność i zanosi się na wojnę? Ja odpowiadam, że nie, chociaż wszędzie z umysłu rozgłaszają, iż my roku, a tem mniej 5 lub 100ciu lat w pokoju żyć nie będziemy. O niepewney przyszłości trudno coś z rzeczywistością przepowiedzieć; ale że ani z Bonapartem, ani bez Bonapartego nie będzie drugiey rewolucyi, za to rzeczy znacznie przewyższająca liczba oświeconych i doświadczeniem nauczonych Francuzow. Chociaż nie są wszyscy kontenci, (lecz sąż w innych narodach, iak n. p. w Hiszpanii, Anglii, &c?) cieszą się jednak w ogóle, że duch zdobywczy pomiędzy nami, i nienawiść przeciw nam powiększey części ustaly; że ręka nasza nie jest przeciw wszystkim, a wszystkich przeciw nam wzniesiona; że zniknął widok prowadzenia wieczney bez żadnego celu i użytku wojny, i że winnice nasze i pola obrabiać i owocow ich spokojnie używać możemy. Dwudziesto pięć letnie doświadczenie nauczyło i przekonało nas,

iż lud nie do rządzenia, ale do słuchania jest przeznaczonym; niechay inne kraie tentują rewolucyi innego kroiu, my znaleźliśmy w naszej włosy, a nawet całe głowy Meduzy i węzow. — Słyszysz WPan zapewne o religijnych niespokojnościach i prześladowaniach w południowey Francyi; o buntach w Lyonie, Bordeaux, Nant, Amiens, &c. o krzykach i zaburzeniach w Paryżu; o gilotinowaniach, rozstrzelaniach, zapelnionych więzieniach, i myślisz: zkąd tak wiele dymu wychodzi, musi się tam palić, a przynajmniej zarzyć. Słyszysz WPan o rojalistach i ultraroyalistach, o Bonapartystach z znakami, o konwencjonistach w obu izbach, o odmianie ministrow, o zrucaniu białey chorągwi, o truciznach, &c. &c. &c. Ja słyszę także o tem, ale nic podobnego nie widzę. W Paryżu kładą się spokojnie spać i wstają spokojnie; krzyżący (za pieniądze) są imani, karani i wypuszczani; rzemieślnik trudni się swoim rzemiosłem, kupiec swoim handlem, uczoney swoim dziełem; żołnierz idzie na paradę, proźniak na kawiarnię i teatr, a Król na Mszę i na radę. Urzędy odbywają się podług zwyczaju, podatki wchodzą do kass, nie dobor zastępowany bywa pożyczką lub rewersami iak w Hiszpanii, &c. Nie widzę ani buntu, ani spisku, ani powodu, ani związku, ani chęci lub podobieństwa do nich. Nie widzę do czego doprowadzićby mogły i nacoby posłużyły. — Lecz WPan obstaiesz przytem: gdzie się dymi, tam trzeba ognia szukać. Kiedy WPan tak koniecznie sądzisz, wiedźże więc: że ten dym zewnątrz jest na nas dmuchany; że zewnątrz chcą we Francyi wojny; że zewnątrz chciano iey przed dwiema la-

ty, przed rokiem, i teraz iey chcą. Gdy Bonaparte odesłany był na Elbę, sądzono, iż przywrocenie na tron Burbonów nie nastąpi bez krwi rozlewu, bez wewnętrznych roztrypek i wojny domowej; a przecież nikt się nie ruszył, wszystko było cicho i Burbonowie tak spokojnie spali w Tuilleries, iak w Anglii. Skoro postrzeżono, iż Francya chce i smakuje w spokojności, wypuszczono Bonapartego: jedyńi żołnierze na których mógł polegać, nie byli dostatec nemi do przywrocenia go i utrzymania na tronie; na Francuzach, którzy go nie pragnęli, nie mógł polegać, trzeba więc było rozgłosić, iż Anglii i Austryi łączą się dla utrzymania dynastyi Napoleona. Tak oszukana Francya weszła poczęści w sidła; przyszłoby było do wojny, gdyby błąd nie był prędko zniknął przez oświadczenie się Anglii i Austryi nie za Bonapartem, ale przeciw niemu; a tak przyszło tylko do bitwy, i druga wojna zakończyła się w 12 dniach. Bonaparte musiał powtornie uciekać i tą razą poddać się na łaskę i niełaskę. Jak tylko do Anglii i do wyspy S. Heleny odpłynął, zgasła zaraz we Francyi ostatnia iskra wojny. Dmuchaycie więc iak chcecie zewnętrzni politycy; podżegaycie Francuzow przeciw Francuzom, i krzyczcie, iż iak skoro woyska zprzymierzone z Francyi ustąpią, zaraz wybuchnie znowu wojna domowa. — Nie, nie nastąpi ona pewnie więcej, iakkolwiek iey pragniecie, iakkolwiek niektórych z was jest ona potrzebą; Francya nauczona doświadczeniem stała się spokojną. Oby i Europa taką była dla zbawienia i dobra świata!,,

Od brzegow Menu d. 9 Kwietnia.

Do Monachium nadeszła przyjemna

wiadomość z Medyolana, iż posłany tam traktat przez Cesarza Austryackiego zatwierdzony został. Hr. Rechberg zamysła, iak tylko rzecz ta ukończy się, udać się do Frankfortu, dla załatwienia reszty rozgraniczeń.

Z Wisbaden piszą, iż rząd tamtejszy przenieść się ma do Weilburga, a sąd najwyższy do Biberach.

Genewa uzyskała przez zawarty z Sardynią traktat rozszerzenie kraju, mającego 12,760 mieszkańców.

Przykład prorokującego Chłopa Adama Müller zdaie się coraz więcej znajdować naśladowcow. Mnóstwo chłopow, iak słyhać, iest nad Renem, Menem i Nekarą w poruszeniu dla apostotowania. Włóczą się poiedynczo, szukają łatwo wiernych i wyłgają z nich swoim kuglarstwem żywność i pieniądze, zamiast trudnienia się użyteczną pracą. Spodziewać się iednak należy, iż rządy zapobiegna w krotce takowemu oszukanstwu.

Właściwe działania seymu Niemieckiego, iak teraz zapewniają, ledwo ku końcowi r. b. się zaczną, gdyż początkowe iego czynności tyczeć się iedynie będą rozgraniczenia.

Xie Bernard Sasko-Weimarski żeni się z Xiężniczka Sasko-Meinungen.

Pisma Szwaycarskie mieniają Józefa Bonapartego bydź założycielem nowej rzeczypospolitey nad rzeką S. Wawrzeńca, która należeć będzie do związku Zjednoczonych Stanow Amerykańskich i nazywać się Nową Francją, a stolica Nowym Paryżem.

Hr. Gottorp (były Król Szwedzki Gustaw) z swey podróży z Włoch przybył do Augsburga.

DODATEK DO N^{ro} 33. GAZETY KRAKOWSKIEJ

z KRAKOWA DNIA 24 KWIETNIA 1816 Roku WE SZRODĘ.

z Londynu d. 5 Kwietnia.

Smiechu godne zmyślenie zatrudniało wczoraj wszystkich proźniaków stolicy. Bonaparte miał uciec z wyspy S. Heleny. Całe to doniesienie gruntuje się na pisanim przez niego i nie wiedzieć do kogo do Paryża listcie, który tam przejęty został. (Pewnie zmyślonym.)

Korweta Zenobia przybyła w tym tygodniu z wyspy S. Heleny do Plimutu. Nie przywiozła ona żadnych szczególniejszych złamtań doniesień, co dało zapewne powód do powyższej osobliwszej pogłoski. Gdy Admirał Tyler powracając z stanowiska pod przyłądkiem Dobrey nadziei, zawinął na wyspę S. Heleny z Kapitanem Farquhar, chciał w towarzystwie Adm. Cockburn odwiedzić Bonapartego. Udali się do jego mieszkania i ostatni kazał sobie i swoich towarzyszow zapowiedzieć. Jak tylko Korsykanin usłyszał ich nazwiska, tak się rozgniewał, iż w kilka dopiero minut mógł następujące słowa przemówić: "Nie chcę natręctwa Angielskich Admiratów i kapitanow; powiadzcie im, iż jestem słaby; nie chcę

ich widzieć., Dawniej niechciał i P. Cockburn widzieć, ale ten nalegał, iż musi go przynajmniej dwa razy w tygodniu odwiedzić. — Adm. Pultney Malcolm zluzuje Adm. Cockburn na wyspie S. Heleny; zawdziął już swoją banderę na okręcie Newcastle w Portsmut i za 10 dni tam odpłynie. Kommissarze Rossyyski i Francuzki płyną z nim tamże na tym okręcie, a Austriacki, Baron Stürmer, na okręcie Orontes. Prussy, iak pisma nasze głoszą, nie poselają tam teraz żadnego kommissarza, ale upoważniły do tego kommissarza Angielskiego.

Xcie Rejent miał onegdaj tajną radę, po której w prowadzony do niego został kryminalny sędzia Londyński i zdał mu sprawę skazanych na śmierć w miesiącu Lutym, z zapytaniem się czyli którego nie ulaskawi. W krotce będą publiczne pokucie u Xcia Rejenta.

Pisma Amerykańskie mówią znowno o wojnie między Anglią i Ameryką, celem zdobycia Kanady. Prywatne zaś listy z Bostonu donoszą przeciwnie, iż ostatni traktat handlowy z Anglią w wszy-

atkich głównych portach Zjednoczonych stanów jest zaprowadzony i zachowywany.

Wiele nowożeńców odłożyło swoje zaślubienia do 16 Kwietnia, iako dnia zaślubienia Xiężniczki Karoliny.

Listy z Glasgowa donoszą, iż tam znaczne nastąpiły teraz bankructwa.

Para stała się coraz większą pomocą dla sztukow, rzemiosł i ręcznych robot. W Exeter wynalazł także ktoś sposob prania brudow za pomocą pary, przez co oszczędza się dwie trzecie części dotychczasowej pracy i kosztow. Jeden z naszych wierszopisow trudni się teraz napisaniem pochwały na parę.

Między rządem Zjednoczonych Stanow Ameryki i Dejem Algierskim wszczęły się znowu kłotnie. Ostatni utrzymuje, iż Komodor Amerykański Decatur, złamał zawarty z nim traktat przez niezwrócenie mu zabranego woennego bryga. Jakoż ten bryg znajdować się jeszcze ma w porcie Hiszpańskim.

Dług narodowy Angielski w d. 1 Lutego 1816 po spłaceniu z funduszu umorzenia 320,334,000 f. szt. wynosił jeszcze 792 mill. f. szt. (4752 talarow.)

Pisma nasze przywodzą wiadomość, iż od dawnego czasu zachodzą układy między Królem Francuzkim i Oycem S. o uchylene zawartego z Bonapartem konkordatu. Mocą tego uchylene mają nowi nieprawni biskupi ustąpić swoje miejsca prawym biskupom; a zato obowiązwał się Król przywrócić we Francyi jezuitow.

Oświecenie stolicy tuteyszev gazem strzymało się nakoniec, gdy trudniącem się tem oświeceniem udało się odjąć mu zupełnie smród, przeciw któremu dawniej się żalono.

Oszczędzenia w woysku lądowem i sile morskiej coraz daley są posuwane. Od głównego sztabu oddalono już 334 oficerow i urzędnikow, 267 woennych okrętow najeito, a 432 rozebrano.

Pisma nasze donoszą, iż w sądach w Hiszpanii przywroczone są tortury, i że zaprowadzenie tego dawnego zwyczaju przypisać należy wpływowi P. P. Cevallos, Lardizabal, Colon i Jeneralnego inkwizytora.

Listy z Bruxelli wyrażają, iż przybycie Xcia Wellingtona do Cambray odwlekło się z powodu zdarzenia, które jeszcze jest tajemnicą.

Xże Sasko-Koburgski bawi ciągle w Brighton, i czyta dzieie i opisanie kraiu, do którego nagle przeniesiony został. Cierpiał on dotąd na wrzod na dziastach; teraz używa kąpieli. Przedziwne jego przymioty jednią mu powszechny szacunek.

Z Bruxelli d. 7 Kwietnia.

N. Król powrócił tu z swej podróży do nowych posiadłości swoich, a około Wielkiej Nocy powróci do Hagi, zkad Królowa nasza udała się do Berlina przeciw swoiemu synowi i jego Małżonce W. Xiężnie Rossyyskiej.

Xże Wellington oczekiwany jest ciągle w Cambray. Rozmaite korpusy prawego skrzydła stojącego we Francyi woyska, odebrały rozkaz bycia w gotowości do powszechnego popisu, który w krótcie ma nastąpić.

Dnia 22 i 23 Kwietnia 1816

Cena szot różnego gatunku na Targu w Krakowie sprzedawanych.

	1.	2.	3.	4.
Korzec	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.
Pszonicy	20 15 20	—	18	— 17 —
— Zyta	16	— 15 15	15	— 14 —
— Jęczmienia	15	— 14 15	12	— 11 15
— Owsa	9	— 8 15	8	— — —
— Jagiel	38	— 36 —	35	— 32 —
— Grochu	20	— 18 —	16	— 14 15
— Rzepaku	—	— — —	—	— — —

Wież Krzyszkowice w Galicyi w Cyrkule Myślenickim półtrzeci miło od Krakowa na Mogielanami blisko Myślenic, pomiędzy dwiema publicznymi gościńcami od Krakowa i Lwowa do Wiednia idącemi w bliskości, z pańszczyzną ciągłą obfitą i pieszą z gruntami, łąkami znacznymi, lasem Dworskim, z młynami trzema, z tartakiem do rżnięcia drzewa, z stawami, propinacją znaczną, z Dworem, budynkami dworskimi, z wygodami, które się okazały na gruncie jest do sprzedania.

Tegoż dziedzica wieś Szyszczycze z Attinencyą Wolica, gdzie Kościół parafialny, w Królestwie Polskim, w powiecie Szkalbmirskim mil sześć od Krakowa w grontach przennych i żytych z lasami, Dworem porządny i budynkami dobrymi, z pańszczyzną dostarczającą, z sadzawką. Ktoby sobie życzył kupna, którekolwiek dobra ma się udać lub do zwyczaj wspomnianych wsi lub w Krakowie pod Nr. 488 na drugim piętrze.

W okręgu Miasta Krakowa, we wsi Wola Justowska, o pół mili od rzeczonoego Miasta leżącej, będą od 1go Maia r. b. w Possessyą roczną, Austerya gościnną, z wszelkiemi do teyże potrzebnymi wygodami, i pakt z 24ch krow składający się, wypuszczone. Zyczący sobie takowych najać, zgłosi się do kamienicy pod Nr. 260 w Rynku sytuowanej.

W terytorium handlowego Miasta Podgorza przy Krakowie znajduje się Cegielnia wraz z dwiema piecami do wypalania wapna i Cegły, oraz i z innemi potrzebnymi pobudynkami w dobrym stanie znajdującemi się do sprzedania: do tey Cegielni należą także grunta i łąki wynoszące morgow 45 sążni 292 Wiedeńskię miary.

A zaś w bliskości od rzeczoney Cegielni znajduje się także folwark Zabłocie zwany, mający gruntu 11 morgow, i zaś łąki 7 morgow, a 615 sążni □ wynoszące, które do tegoż samego właściciela należą. — Ktoby te dwie Realności nabyć życzył sobie, ma się do JPana Szczygielskiego w zmiankowanej Cegielni pod dawnym konskryptom 8, a zaś terazniejszym Nr. 54 mieszkającym udać, gdzie o dalszych tey przedaży tyczących się okolicznościach zainformuje się.

Niniejszym do publiczney podaie się wiadomości, iż wieś Kaźmierza wielka w powiecie Szkalbmirskim Dep. Krakowskim, w najpiękniejszych gruntach położona, mająca przeszło 1200 morgow Chelmińskich obszerności, 10 kmieci pięciodajowych, 44 zagrodników trzechdniowych, i 20 komorników, ogrod fruktowy, pałac, oficyny, stawy zarybione, szpiklerz nad Wisłą, sześć mil od Krakowa, a półtory od Wisły odległa, od S. Jana r. b. za pomierną cenę w monecie srebrney grubey, jest do sprzedaży. Zyczący sobie takowey nabycia, raczy się do kancelaryi W. Kossowicza Notaryusza Deptu Krak. pod L. 674 przy ulicy Mikołajskiej w Krakowie mieszkającego, dla powzięcia dalszey wiadomości, zgłosić.

W Krakowie w Rynku w Domu Sukiennice zwanym, dnia 30 Kwietnia, i w pierwszych dniach Miesiąca Maia r. b. w godzinach zwyczajnych, przedawane będą przez publiczną licytacją rozmaite towary żelazne, korzenne, i Noremberskie, tudzież liczne naczynta szklane, i niektóre fajansowe. O czem podpisany Komornik szanowanych licytantow uwiadomiać, w miejsce ogłoszone sprzedaży na terminie oznaczonym, zaprasza. W Krakowie dnia 12 Kwietnia 1816 R.

Stefan Mochnacki, Kom. T. H. D. K. i R.

W Krakowie w Sukiennicach dnia 29 Kwietnia b. r. o godzinie 9 ranney odprawi się licytacją Sukien białogłowskich Pierszcionkow złotych, chustek Damskich, futer, pościeli, radkowskich garczkow miedzianych, kurkow z mosiądzu belioru, zegarkow złotych kieszonkowych, stołowych, korali i innych rzeczy, za gotową zapłatę, zyczących sobie kupna na dzień mievsce oznaczone wyżej zaprasza,

W Krakowie dnia 29 Kwietnia 1816 r.

Skarczyński Komor. Krak.

Inspektor Przychodów Miasta Wolnego niepodległego i ściśle Neutralnego Krakowa i Jego okręgu. Podaie do publiczney wiadomości, iż stósownie do Uchwały Wysockiego Senatu Rządzącego z dnia 9. Kwietnia 1816. Nro. 747. w dniu 15. Maia 1816. z rana od godziny 9tej w Biorze Inspektora Przychodów będzie się odbywała Licytacya na trzechetnią dzierżwę Propinacynie z Gróntami do tego należącemi w Dobrach skarbowych Bronowice Wielkie. Chęć mający trzymania takowej Propinacynie nieomieszkaią na wyznaczony czas Osobiście lub przez Pełnomocnictwo przed Komisją Licycyjną zgłosić, i w Vadium zaopatrzyć się. O warunkach Licytacyi będzie można w Biorze Inspektora na 3 dni przed następującą Licytacyą zasiągnąć wiadomość. w Krakowie dnia 12. Kwietnia 1816. r.

Wytyśkiewiez. Płnta.

Notaryusz Publiczny Powiatu Miechowskiego Departamentu Krakowskiego Podaie do Publiczney wiadomości, iż stósownie do Zalecenia Wysokiego Trybuału Cywilnego, pierwszej Instancyi Departamentu Krakowskiego, Ruchomości, z sukien i sprzętow domowych, tudzież nieruchomości po zmarłym Wincentem Wilczyńskim pozostałe jako to: Dom drewniany z Placem i sadem w Mieście Miechowie przy ulicy Olkuskiej Sztuowany Liczbą osm oznaczony Zł. Pol. pięćset, tudzież grunt orny kwartoroli czyli prętow cztery obeymiający Zł. Pol. osmset. oszacowane, częściami przez publiczną licytacyą wzięcy daiaćemu za gotowe pieniądze, dnia 13 Maia r. b. aż do ukończenia i wdni następne, w Mieście Powiatowym Miechowie w Kancellaryi niżej podpisanego w Domu pod Numerem 100, będący, zaczynając od godziny o zrana, a po południu od godziny 3 sprzedawane będą. każdy tedy chęć kupna Realność mający, wdziesiątą Część Summy Szacunkowej, ma się opatrzyć, i takowa jako Vadium przed licytacyą przysądzenia przygotowuiącego odbywaną, złożyć. Warunki tey licytacyi i inne kondycye co do realności, w Kancellaryi niżej podpisanego Notaryusza zawsze przeczytane być mogą. Dan w Miechowie dnia 1. Kwietnia 1816.

Józef Przemyski Not. P. P. M.

Dyrekcya Inżynierow Królestwa Polskiego potrzebując do fabryk około budowli woyskowych miasta Stołecznego Warszawy, trzytysiące trzysta dziewięćdziesiąt bezczek wapna Kamiennego Krakowskiego. Komitet Artyleryi i Inżynierow wzywa mających chęć podięcia się dostawy zwyż wyszczególnioney, aby na licytacya w Sali posiedzeń Komitetu w pałacu wojskowym na ulicy Senatorskiej dnia 30 Kwietnia odbydź się mającą stawili się. Oter ninach i warunkach dostawy dowiedzieć się można w Sztapie Artyleryi i Inżynierow. W Warszawie d. 1go Kwietnia 1816.

Dowodzca Artyleryi i Inżynierow
(podp.) *Jenerał Dywizys Sierakowski.*

Zastępca Dyrektora Inżynierow
(podp.) *Podpułkownik S. Łacki.*

Referendarz Komitetu Artyl. (pod.) *Podpuł. Meciszewski.*
Za zgodność: Referendarz Komitetu Artyleryi i Inżynierii
Podpułkownik Meciszewski.

W Powiecie Szkalbmirskim we wsi Zurawnikach, nad Nidą o ćwierć mili od miasta Wiślicy leżący, przyymowane będą na paszą letnią żrebięta, zaczynając od 24 Kwietnia do 24 Września r. b. 1816. Każdy przyprowadzający żrebię, przyniesie razem na dwie iedno zgodne ręce dokładnie zrobiony opis żrebięcia, z których ieden zostanie na gruncie, a drugi właściciel żrebięcia z podpisem odbierającego Ekonomy do siebie weźmie. Przy oddawaniu żrebięcia płaci się Zł. Pol. 1 a przy odebraniu Zł. Pol. 4. W przypadku wylewu wody, właściciele raczą, po uwiadomieniu siebie, odebrać żrebięcia za wynagrodzeniem za czas paszy. Stabs i żółzowate żrebięta nie będą przyymowane.

Dnia 30 Kwietnia r. b. o godzinie 3 po południu w mieście Zarkach na Polwarku 600 garcy wodki szumowki, tudzież grochu korcy 30 żyta korcy 30 koni par dwie i krow 15 naywięcey daiaćemu przez publiczną Licytacyą za gotową srebrną Courant monetę sprzedane zostaną. O czem chęć licytowania mający uwiadomiają się.

Dan w Krakowie dnia 12 Kwietnia 1816. —

Jen Konty Kowalski K. T. C. P. I. D. K.